

Jungfu I Hindhamn

Fejd

Städet klingar i den smedja som skall skänka
mig uddar tre från ässjans hård, glödande röd
Hamra järnet i dess djupa heta lyster
till galdersängens starka sjud
I hanegällets skira stålar du framtädde
un skuggors vrå vid burmans sten, snövita hind
Silverne låg dimman utmed tjärnens stränder
Jag miste dig med blicken min

Sannerlingen skall jag aldrig sörja dig mer
Likaledes skall jag aldrig glömma dig
Ögonen så glittrande av liderlighet
Jungfru i hindhamn

Tvinna strängen utav linets långa trådar
Dess blomster stå så fagert blå, på böljande fält
Stränga bågen och nu aske trädet böja
En båge täljid, att fälla dig
Villebrådet jagar, vaksamt är mitt sinne
Som ulven grå jag smyger fram, bågen är spänd
Våra blickar möttes stilla och så varligt
Med pilens spets mot hjärterot

Sannerlingen skall jag aldrig sörja dig mer
Likaledes skall jag aldrig glömma dig
Ögonen så glittrande av liderlighet
Jungfru i hindhamn

Löp din väg du fagra hind som dig
förblindat i din falska skepnad stå
Du äro jungfrun blid jag miste i
min ungdoms är till skogens trolska väsen